

זוהר הקדוש עם פירושו מתוך מדבש על הפרשה

לוח עמוד היומי בזה"ק לפרשת עקב

חלק ד - פרשת ויגש

מנוק מדבש	וילנא	ז'וב
שב	רח ע"א	ראשון
שבו	רח ע"ב	שני
שלא	רט ע"א	שלישי
שלו	רט ע"ב	רביעי
שמג	רי ע"א	חמישי
שמוח	רי ע"ב	שישי
שנד	ריא ע"א וע"ב	שבת

פרשת ואתחנן תשפ"א

עלון מס' 142

י"ל בעזהש"ת ע"י מרכז 'מתוך מדבש' ת.ד. 5315 ירושלים

כל תיבות התפלה עולות למעלה ובוקעים אוירים ורקיעים

תָּא חֲזִי, בְּשַׁעְתָּא דְּכַר נֶשׁ קָאִים בְּפִלְגֹת לִילְיָא מְעַרְסִיה לְאַשְׁתְּדָּלָא בְּאוּרֵייתָא, פְּרוּזָא קְאָרִי עֲלִיה וְאָמַר, (תהלים קלד א) הִנֵּה בָּרְכוּ אֶת יְהוָה כָּל עַבְדֵי יְהוָה הָעוֹמְדִים בְּבֵית יְהוָה בְּלִילֹת, הַשְׁתָּא פַד אִיהוּ קָאִים בְּצִלּוֹתָא קִמִּי מְאָרִיה, הֵהוּא פְּרוּזָא קְאָרִי עֲלִיה וְאָמַר, וְנִתְתִּי לָךְ מֵהֶלְכִים בֵּין הָעוֹמְדִים הָאֵלֶּה.

בְּתַר דְּמִסִּיִּים צִלּוֹתָא בְּרַעֵו (ס"א וְקָאִים בְּעִיטָא) קִמִּי מְאָרִיה, הָא אוֹקְמוּהָ, דְּבַעֵי לְמִימָסַר נַפְשִׁיהָ בְּרַעֵוֹתָא דְּלִפָּא, לְהֵהוּא אֶתְר דְּאַצְטְרִיךְ.

וְכִמְהָ עֵיטִין אֵית לִיה לְבַר נֶשׁ בְּכֻלָּא, (דף רס ע"ב) וּבְשַׁעְתָּא דְּצִלּוֹתָא קִימָא (ס"א סִימָא), כָּל אֵינּוֹן מְלִין דְּאַפִּיק בַּר נֶשׁ מְפּוּמִּיהָ בְּהֵיָא צִלּוֹתָא, כְּלָהוּ סְלִקִין לְעֵילָא, וּבְקַעִין אוּרִין וּרְקִיעִין, עַד דְּמָטוּ לְהֵהוּא אֶתְר דְּמָטוּ, וּמִתְעַטְרוּ בְּרִישָׁא דְּמִלְכָּא, וְעֵבִיד מְנַיְהוּ עֶטְרָה.

מתוך מדבש

נפשו בנפילת אפים ברצון הלב בכונה שלימה, ועל ידי זה נמחלים לו כל עונותיו, אפילו עון של חלול ה', לְהֵהוּא אֶתְר דְּאַצְטְרִיךְ לאותו המקום שצריך למסור נפשו דהיינו אל המלכות [השכינה].

וְכִמְהָ עֵיטִין אֵית לִיה לְבַר נֶשׁ בְּכֻלָּא וכמה עיטין יש לו לאדם בכל דבר, כי התורה נותנת כמה עצות טובות לאדם בהנהגות התפלה ובשאר הדברים, (דף רס ע"ב) וּבְשַׁעְתָּא דְּצִלּוֹתָא סִימָא ובשעה שאדם גמר וסיים את כל תפלתו, כָּל אֵינּוֹן מְלִין דְּאַפִּיק בַּר נֶשׁ מְפּוּמִּיהָ בְּהֵיָא צִלּוֹתָא כל אותם הדברים שהוציא האדם מפיו באותה התפלה, כְּלָהוּ סְלִקִין לְעֵילָא כולם עולים למעלה, דהיינו חלק הרוחני של הבל פיו עולה למעלה, וּבְקַעִין אוּרִין וּרְקִיעִין ובוקעים אוירים ורקיעים, עַד דְּמָטוּ לְהֵהוּא אֶתְר דְּמָטוּ עד שמגיעים למקום שמגיעים, דהיינו למקום קבלת התפלות ליד מלאך סנד"ל הקושר כתרים לקונו מתפלות ישראל, וּמִתְעַטְרוּ בְּרִישָׁא דְּמִלְכָּא ומתעטרים בראש המלך ז"א [תפארת], וְעֵבִיד מְנַיְהוּ עֶטְרָה והמלאך עושה מהם עטרה לראש חי העולמים.

כל תיבות התפלה עולות למעלה

ובוקעים אוירים ורקיעים

תָּא חֲזִי, בְּשַׁעְתָּא דְּכַר נֶשׁ קָאִים בְּפִלְגֹת לִילְיָא מְעַרְסִיה לְאַשְׁתְּדָּלָא בְּאוּרֵייתָא בא וראה, בשעה שאדם קם ממטתו בחצות הלילה לעסוק בתורה, או פְּרוּזָא קְאָרִי עֲלִיה המכריז קורא עליו, וְאָמַר, הִנֵּה בָּרְכוּ אֶת יְהוָה כָּל עַבְדֵי יְהוָה הָעוֹמְדִים בְּבֵית יְהוָה בְּלִילֹת הכרוז הוא להזהירו שיכוין דעתו בהברכות לברך את ה' כראוי, הַשְׁתָּא פַד אִיהוּ קָאִים בְּצִלּוֹתָא קִמִּי מְאָרִיה עתה בבקר כשהאדם עומד בתפלה לפני קונו, הֵהוּא פְּרוּזָא קְאָרִי עֲלִיה אותו המכריז קורא עליו וְאָמַר, וְנִתְתִּי לָךְ מֵהֶלְכִים בֵּין הָעוֹמְדִים הָאֵלֶּה פי' שיזכה ללכת ולעלות לגן עדן שבעולם הבריאה בין המלאכים הנקראים שרפים, כמ"ש (ישעיה ו 3) שרפים עומדים ממעל לו. (רמ"ק והרמ"ו ומפרשים)

בְּתַר דְּמִסִּיִּים צִלּוֹתָא בְּרַעֵו קִמִּי מְאָרִיה אחר שסיים האדם את תפלתו ברצון לפני קונו, שאמר יהיו לרצון אמרי פי וגו', הָא אוֹקְמוּהָ, דְּבַעֵי לְמִימָסַר נַפְשִׁיהָ בְּרַעֵוֹתָא דְּלִפָּא הרי ביארו החברים, שצריך האדם למסור

וְהָא אוֹקְמוּהּ חֲבֵרִיָּא, צְלוֹתָא דְבָעֵי בְר נֶשׁ לְקַדְשָׁא בְרִיךְ הוּא, לְכוּנָא דִּיהָא צְלוֹתִיהָ תַחֲנוּנִים, מְנַלְן, מִמְשָׁה, דְכְתִיב וְאַתְחַנֵּן אֶל יְהוָה, דָּא אִיהוּ צְלוֹתָא מְעֻלָּא.

זהירות גדולה מלהסתכל בשעת תפילת שמו"ע

תָּא חֲזִי, מֵאן דְקָאִים בְּצְלוֹתָא, בְּעֵי לְכוּנָא רְגִלוּי, וְאֹקְמוּהּ, וּבְעֵי לְחַפְיָא רִישִׁיהָ פְּמֵאן דְקָאִים קָמִי מְלָפָא, וּבְעֵי לְמַכְסְיָהּ (נ"א לְאֶסְתְּמָא) עֵינוּי, בְּגִין דְלֹא יִסְתַּפֵּל בְּשְׂכִינְתָּא.

וּבְסַפְרָא דְרַב הַמְנוּנָא סָבָא אָמַר, מֵאן דְפָקַח עֵינוּי בְּשַׁעֲתָא דְצְלוֹתָא, אוּ דְלֹא מְאִיף עֵינוּי בְּאַרְעָא, אֶקְדִּים עֲלֵיהָ מְלֶאךָ הַמּוֹת, וְכַד תִּיפּוּק נַפְשִׁיהָ, לֹא יִסְתַּפֵּל בְּנַהֲרֵי דְשְׂכִינְתָּא, וְלֹא יְמוֹת בְּנִשְׁקָהּ, מֵאן דְמַזְלִזֵל בְּשְׂכִינְתָּא, מַתְזַלְזֵל הוּא בְּהָהוּא שַׁעֲתָא דְאַצְטְרִיף בֵּיהּ, הָדָא הוּא דְכְתִיב (ש"א ב ל) כִּי מִכְבְּדֵי אֶכְבֵּד וּבּוֹזֵי יִקְלוּ, הָאִי מֵאן דְאֶסְתַּפֵּל בְּשְׂכִינְתָּא בְּשַׁעֲתָא דְאִיהוּ מְצַלֵּי.

וְהִיךְ יָכִיל לְאֶסְתַּפֵּלָא בְּשְׂכִינְתָּא, אֶלָּא לִינְדַע דְּוֹדָאֵי שְׂכִינְתָּא קְיִימָא קָמִיהָ, הָדָא הוּא דְכְתִיב (ישעיה לח ב) וַיִּסַּב חֲזַקְיָהוּ פָּנָיו אֶל הַקִּיר, דְתַמֵּן שְׂאֲרֵי שְׂכִינְתָּא, בְּגִין כְּףָּ לֹא בְעֵינָא לְמַהוּי חוּצָץ בֵּינוּ וּבֵין הַקִּיר, וְאֹקְמוּהּ.

מתוק מדבש

עֵינוּי (מק"מ), אֶקְדִּים עֲלֵיהָ מְלֶאךָ הַמּוֹת מִקְדִּים עֲלֵיו מְלֶאךָ הַמּוֹת, וְכַד תִּיפּוּק נַפְשִׁיהָ וּכְשִׁתְּצָא נַפְשׁוֹ בְּשַׁעֲתָא פְּטִירָתוֹ מִן הָעוֹלָם, לֹא יִסְתַּפֵּל בְּנַהֲרֵי דְשְׂכִינְתָּא לֹא יִזְכֵּה לְהַסְתַּכֵּל בְּאוֹר הַשְּׂכִינָה, כַּמ"ש (שמות לג כ) כִּי לֹא יִרְאֵי אָדָם וְחַי, אֲבָל בְּמִיתָתָם רוֹאִים, וְהוּא לֹא יִזְכֵּה לְזַה, וְלֹא יְמוֹת בְּנִשְׁקָהּ שְׂהוּא הַתְּדַבְּקוֹת בְּשְׂכִינָה, כִּי מֵאן דְמַזְלִזֵל בְּשְׂכִינְתָּא מִי שְׂמַזְלִזֵל בְּשְׂכִינָה עַל יְדֵי שְׂמַסְתַּכֵּל בַּה בְּשַׁעֲתָא הַתְּפִלָּה, מַתְזַלְזֵל הוּא בְּהָהוּא שַׁעֲתָא דְאַצְטְרִיף בֵּיהּ נַעֲשֶׂה הוּא מְזוּלְזֵל בְּשַׁעֲתָא שִׁיִּצְטַרְךְ לֵה, הָדָא הוּא דְכְתִיב זְהוּ שְׂכִינְתָּא בְּיָמֵי מְכַבְּדֵי אֶכְבֵּד וּבּוֹזֵי יִקְלוּ פִּי יִקְלוּ מֵאֲלֵיהֶם, וְזֶהוּ הָאִי מֵאן דְאֶסְתַּפֵּל בְּשְׂכִינְתָּא בְּשַׁעֲתָא דְאִיהוּ מְצַלֵּי מִי שְׂמַסְתַּכֵּל בְּשְׂכִינָה בְּשַׁעֲתָא שְׂהוּא מַתְּפַלֵּל.

וְשׂוֹאֵל וְהִיךְ יָכִיל לְאֶסְתַּפֵּלָא בְּשְׂכִינְתָּא וְאִיךְ יִכּוֹל הָאָדָם לְהַסְתַּכֵּל בְּשְׂכִינָה, וּמְשִׁיב אֶלָּא לִינְדַע אֵלָּא רְאוּי לְאָדָם לְדַעַת, דְּוֹדָאֵי שְׂכִינְתָּא קְיִימָא קָמִיהָ כִּי וְדָאֵי הַשְּׂכִינָה עוֹמְדָת כְּנַגְדוֹ, כַּמ"ש (איכה ג ט) שְׂפָכִי כַּמִּים לְבַךְ נֹכַח פָּנָי ה', הֵינְנוּ לְפָנָי הַשְּׂכִינָה הַעוֹמְדָת כְּנַגְדוֹ, (לְכֵן לֹא יִפְתַּח עֵינוּי כְּנַגְדָּה זֶהוּ מוֹרָה עוֹתָה וְחוֹסֵר מוֹרָה שְׂמִים, וְכֵאלוּ אֵינָה חֲשׂוּבָה בְּעֵינוּי), הָדָא הוּא דְכְתִיב זְהוּ שְׂכִינְתָּא וַיִּסַּב חֲזַקְיָהוּ פָּנָיו אֶל הַקִּיר, דְתַמֵּן שְׂאֲרֵי שְׂכִינְתָּא כִּי שֵׁם כְּנַגְדָּה פָּנָיו שׂוֹרָה הַשְּׂכִינָה הַנְּקִרָתָא קִיר, בְּגִין כְּףָּ לֹא בְעֵינָא לְמַהוּי וְלִכְךָ לְרִמְזוֹ עַל זֶה, לֹא יִהְיֶה דְבַר חוּצָץ בֵּינוּ וּבֵין הַקִּיר בְּשַׁעֲתָא הַתְּפִלָּה, וְר"ל בֵּינוּ לְבֵין הַשְּׂכִינָה, וְאֹקְמוּהּ וְכַד הַעֲמִידוֹ חֲז"ל דִּין זֶה וּבִיאֵרוּהוּ.

וְהָא אוֹקְמוּהּ חֲבֵרִיָּא וְהָרִי בִיאֵרוּ הַחֲבֵרִים (נמס' נרכות דף כט ע"ג), כִּי צְלוֹתָא דְבָעֵי בְר נֶשׁ לְקַדְשָׁא בְרִיךְ הוּא הַתְּפִלָּה שְׂמַבְקֵשׁ הָאָדָם מִהַקְּבָהּ, לְכוּנָא דִּיהָא צְלוֹתִיהָ תַחֲנוּנִים צְרִיךְ לְכוּיִן שְׂתַהֲיָה תְּפִלְתוֹ בְּתַחֲנוּנִים, מְנַלְן מְנִין אֲנוּ לּוֹמְדִים דְּבַר זֶה, מִמְשָׁה, דְכְתִיב שְׂכִינְתָּא בּוּ וְאַתְחַנֵּן אֶל יְהוָה, דָּא אִיהוּ צְלוֹתָא מְעֻלָּא זְהוּ תְּפִלָּה טוֹבָה הַרְאוּיָה לְהַתְּקַבֵּל. (דף רס ע"א-ע"ב, וּבִיאֵרוּיֵנוּ כַּרְךְ טו ע"מ ד-ח)

זהירות גדולה מלהסתכל בשעת תפילת שמו"ע

תָּא חֲזִי, מֵאן דְקָאִים בְּצְלוֹתָא בְּעֵי לְכוּנָא רְגִלוּי בָּא וְרָאָה, מִי שְׂעוּמַד בְּתְּפִלָּה צְרִיךְ לְחַבֵּר רְגִלוֹ זוֹ אֲצֵל זוֹ, בְּסוּד (יחזקאל א ז) וּרְגִלֵּיהֶם רְגֵל יִשְׂרָאֵל, וְאֹקְמוּהּ וְכַד בִּיאֵרוּהוּ חֲז"ל (נמס' נרכות דף י ע"ג ח"ל, הַמְּתַפַּלֵּל צְרִיךְ לְכוּיִן אֶת רְגִלוֹ, שְׂנֵאמַר וּרְגִלֵּיהֶם רְגֵל יִשְׂרָאֵל), וּבְעֵי לְחַפְיָא רִישִׁיהָ כְּמֵאן דְקָאִים קָמִי מְלָפָא וְצְרִיךְ לְכַסּוֹת אֶת רֵאשׁוֹ בְּטִלְתוֹ כְּמִי שְׂעוּמַד לְפָנָי הַמֶּלֶךְ, וּבְעֵי לְמַכְסְיָהּ עֵינוּי בְּגִין דְלֹא יִסְתַּפֵּל בְּשְׂכִינְתָּא וְצְרִיךְ לְכַסּוֹת אֶת עֵינוּי בְּטִלְתוֹ כְּדִי שְׂלֵא יִסְתַּכֵּל בְּשְׂכִינָה.

וּבְסַפְרָא דְרַב הַמְנוּנָא סָבָא אָמַר וּבְסַפְרוֹ שֶׁל רַב הַמְנוּנָא סָבָא אָמַר, מֵאן דְפָקַח עֵינוּי בְּשַׁעֲתָא דְצְלוֹתָא מִי שְׂפוֹתַח עֵינוּי בְּשַׁעֲתָא הַתְּפִלָּה, אוּ דְלֹא מְאִיף עֵינוּי בְּאַרְעָא אוּ שְׂאִינוּ מִשְׁפִּיל עֵינוּי לְצַד הָאָרֶץ, אֶפִּילוּ הַעֲצִים

מֵאֵן דְקָאִים בְּצִלוֹתָא, בְּעֵי לְסִדְרָא שְׁבַחָא דְמֵאֲרִיָּה בְּקִדְמִיתָא, וּלְבַתֵּר יִתְבַּע בְּעוֹתִיָּה, דְהָא מֹשֶׁה הָכִי אָמַר, בְּקִדְמִיתָא, אֶתְהּ הַחֲלוֹת וְגוֹ', וּלְבַסּוּף, אֶעֱבְרָה וְגוֹ'.

הקב"ה לקח את ישראל לחלקו כדי להדבק בו כביכול, ע"י התורה

וְאַתֶּם הַדְּבָקִים בִּיהו"ה אֱלֹהֵיכֶם וְגוֹ', רַבִּי יוֹסִי אָמַר, (תהלים קמד טו) אֲשֶׁרִי הָעַם שִׁפְכָה לּוֹ וְגוֹ', זָכָא עֲמָא דְקִדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא בְּחַר בְּהוּ מִכָּל עַמִּין, וְסָלִיק לֹון לְעַדְבֵּיָה, וּבְרִיךְ לֹון בְּבִרְכָתָא דִּילֵיהּ, בְּבִרְכָתָא דְשָׁמַיָּה, הָדָא הוּא דְכְּתִיב (ישעיה סא ט) פִּי הֵם זָרַע בְּרַךְ יְהו"ה, בְּרַךְ יְהו"ה מִמֶּשׁ. תָּא חֲזִי, כָּל שְׂאָר עַמִּין דְּעֵלְמָא, יְהַב לֹון קִדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא לְרַבְרְבֵי מִמֶּנָּן דְּשִׁלְטִין עַלְיֵיהוּ, וַיִּשְׂרָאֵל אֲחִיד לֹון קִדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא לְעַדְבֵּיָה לְחוֹלְקֵיהּ, לְאַתְאַחְדָּא בֵּיהּ מִמֶּשׁ, וַיְהִיב לֹון אֲוִרִיתָא קִדְשָׁא, בְּגִין לְאַתְאַחְדָּא בְּשָׁמַיָּה, (דף רסא ע"א) וְעַל דָּא וְאַתֶּם הַדְּבָקִים בִּיהו"ה, וְלֹא בְּמִמְנָא אַחְרָא כְּשְׂאָר עַמִּין, וְהָא אֲוִקְמוּהּ בְּכַמָּה אֲתֵר.

ביאור החילוק שבין איסורי חמדה לתאוזה

אָמַר רַבִּי יוֹסִי, מֵאֵי וְלֹא תִתְאַוֶּה, פִּינֹן דְכְּתִיב וְלֹא תַחְמוֹד, דְהָא בְּהֵאֵי סְגִי, אָמַר לֵיהּ, זָכָאִין

מתוק מדבש

דְכְּתִיב זֶהוּ שְׁכֹתוֹב פִּי הֵם זָרַע בְּרַךְ יְהו"ה, וְאִמַר בְּרַךְ יְהו"ה מִמֶּשׁ שְׁמֵתַבְרִכִּים מִזֵּ"א [מהתפארת] הַנִּקְרָא הוִי"ה.

תָּא חֲזִי, כָּל שְׂאָר עַמִּין דְּעֵלְמָא יְהַב לֹון קִדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא לְרַבְרְבֵי מִמֶּנָּן דְּשִׁלְטִין עַלְיֵיהוּ בֵּא וְרֵאָה כִּי כָל שְׂאָר אוֹמוֹת הָעוֹלָם, מִסַּר אוֹתָם הַקְּב"ה לְשֵׁרִים מִמוֹנִים הַשּׁוֹלְטִים עֲלֵיהֶם, וַיִּשְׂרָאֵל אֲחִיד לֹון קִדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא לְעַדְבֵּיָה לְחוֹלְקֵיהּ וְאֵת עַם יִשְׂרָאֵל לְקַח אוֹתָם הַקְּב"ה לְחַלְקוֹ וּלְגוֹרְלוֹ, לְאַתְאַחְדָּא בֵּיהּ מִמֶּשׁ כְּדִי לְהַתְאַחֵז וּלְהַתְדַבֵּק בּוֹ מִמֶּשׁ, וְזֶה עַל יַדֵּי הַתּוֹרָה, לְכַן וַיְהִיב לֹון אֲוִרִיתָא קִדְשָׁא נִתַּן לְהֵם אֵת הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, בְּגִין לְאַתְאַחְדָּא בְּשָׁמַיָּה כְּדִי לְהַתְאַחֵד בְּשִׁמּוֹ, כִּי קִב"ה וְאוֹרִיתָא וַיִּשְׂרָאֵל חַד (כְּמִנְסֹאֵר לְעִיל דָּף עג ע"ב), (דף רסא ע"א) וְעַל דָּא וְעַל זֶה נִאֲמַר וְאַתֶּם הַדְּבָקִים בִּיהו"ה רַק בְּהוִי"ה, וְלֹא בְּמִמְנָא אַחְרָא כְּשְׂאָר עַמִּין וְלֹא בְּמִמְנָה אַחַר כְּשֵׁאֵר הָאוֹמוֹת, וְהָא אֲוִקְמוּהּ בְּכַמָּה אֲתֵר וְכַבֵּר פִּירְשׁוּ כֵּן הַחֲבָרִים בְּכַמָּה מְקוֹמוֹת.

(דף רס ע"ב-רסא ע"א, ובביאורינו כרך טו עמ' יג-יד)

ביאור החילוק שבין איסורי חמדה לתאוזה

אָמַר רַבִּי יוֹסִי שֶׁאֵל מְרַבֵּי אֵלְעוֹזֵר, מֵאֵי וְלֹא תִתְאַוֶּה פִּינֹן דְכְּתִיב וְלֹא תַחְמוֹד, דְהָא בְּהֵאֵי סְגִי לְמַה כְּתוּב

וְאִמַר עוֹד מֵאֵן דְקָאִים בְּצִלוֹתָא מִי שְׁעוֹמֵד בְּתַפְלָה, בְּעֵי לְסִדְרָא שְׁבַחָא דְמֵאֲרִיָּה בְּקִדְמִיתָא צִרִיךְ לְסִדֵּר שְׁבַחֵהוּ שֶׁל מְקוֹם בְּתַחֲלִילָה, בְּשִׁלְשׁ בְּרִכּוֹת הָרֵאשׁוֹנוֹת, וּלְבַתֵּר יִתְבַּע בְּעוֹתִיָּה וְאַחַר כֵּן יִבְקֵשׁ אֵת בְּקִשְׁתּוֹ, בִּי"ב בְּרִכּוֹת הָאֲמִצְעִיּוֹת, דְהָא מֹשֶׁה הָכִי אָמַר כִּי כֵּן אִמַר מֹשֶׁה, בְּקִדְמִיתָא בְּתַחֲלִילָה אִמַר שְׁבַחֵהוּ שֶׁל מְקוֹם, דְהֵיִינוּ אֶתְהּ הַחֲלוֹת לְהֵרֵאוֹת אֵת עַבְדְּךָ אֵת גְּדֻלְךָ וְאֵת יַדְךָ הַחֲזוּקָה וְגוֹ', וּלְבַסּוּף הַתְּפַלֵּל וּבִקֵּשׁ מֵהַקְּב"ה אֶעֱבְרָה נָא וְרֵאָה אֵת הָאֲרִץ הַטּוֹבָה וְגוֹ'. (נמ"ק (דף רס ע"ב, ובביאורינו כרך טו עמ' ח-י)

הקב"ה לקח את ישראל לחלקו כדי להדבק בו כביכול, ע"י התורה

וְאַתֶּם הַדְּבָקִים בִּיהו"ה אֱלֹהֵיכֶם חַיִּים כְּלַכֶּם הַיּוֹם, רַבִּי יוֹסִי אָמַר הַקְּדִים בְּשִׁבְחָם שֶׁל יִשְׂרָאֵל, וְאִמַר אֲשֶׁרִי הָעַם שִׁפְכָה לּוֹ אֲשֶׁרִי הָעַם שְׁהוִי"ה אֱלֹהֵי"ו, זָכָא עֲמָא דְקִדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא בְּחַר בְּהוּ מִכָּל עַמִּין אֲשֶׁרִי הָעַם שְׁהַקְּב"ה בְּחַר בְּהֵם מִכָּל הָעַמִּים, וְסָלִיק לֹון לְעַדְבֵּיָה וְהַעֲלָה וּלְקַח אוֹתָם לְנַחֲלָתוֹ וּגְוֹרְלוֹ, כְּמִשׁ (דְנָרִים לז ט) יַעֲקֹב חָבַל נַחֲלָתוֹ, וּבְרִיךְ לֹון בְּבִרְכָתָא דִּילֵיהּ וּבְרַךְ אוֹתָם בְּבִרְכָתוֹ, דְהֵיִינוּ בְּבִרְכָתָא דְשָׁמַיָּה בְּבִרְכָה שֶׁל הַשֵּׁם הוִי"ה שְׁבוּ"א [שְׁבַחְחִינַת הַתְּפֹאֲרָתוֹ], הָדָא הוּא

אינון מארי קשוט, חמידה חד דרגא, תאורה דרגא אחרא, חמידה, דאי זכיל אזיל למיסב דיליה, בגין ההיא חמידה דנקט, אזיל למעבד עובדא, תאורה לאו הכי, דהא אפילו דלא ינקוט אורחא למהך אבתריה, וְהָא אוקמוה חבְרֵיָא. [וכו']

שְׁמַע רבֵי פְנַחֶס דִּיתִיב אַבְתְּרִיָה, וּנְשָׁקִיָה, בְּכָה וְחַיִּיךְ, אָמַר גּוֹר אַרְיָה, לִית מֵאן דְּקָאִים קַמְיָהוּ, מֵאן יָכִיל לְקַיֵּמָא קַמְיָה וְאַבּוּהָ בְּעַלְמָא, זַפְאָה חוּלְקִיָהוֹן דְּצַדִּיקָיָא, וְזַפְאָה חוּלְקִי בְּהָאֵי עַלְמָא וּבְעַלְמָא דְאַתִּי דְזַכִּינָא לְהָאֵי, עַל דָּא כְּתִיב (אִיּוֹב כב יט) יִרְאוּ צַדִּיקִים וַיִּשְׁמְחוּ.

מתוק מדבש

ממנו, הוא עובר על ולא תתאוה, וְהָא אוקמוה חבְרֵיָא והרי כבר ביארו כן החברים. [וכו']

שְׁמַע רבֵי פְנַחֶס דִּיתִיב אַבְתְּרִיָה, וּנְשָׁקִיָה שמע רבי פנחס בן יאיר שישב אחורי רבי אלעזר נכדו, ונשקו, בְּכָה וְחַיִּיךְ בכה ושחק, אָמַר על רבי אלעזר, גּוֹר אַרְיָה לִית מֵאן דְּקָאִים קַמְיָהוּ גור אריה, אין מי שיעמוד לפני בני האריות, וכן מֵאן יָכִיל לְקַיֵּמָא קַמְיָה וְאַבּוּהָ בְּעַלְמָא מי יכול לעמוד בעולם בפניו ובפני אביו רבי שמעון, זַפְאָה חוּלְקִיָהוֹן דְּצַדִּיקָיָא אשרי חלקיהם של הצדיקים, וְזַפְאָה חוּלְקִי בְּהָאֵי עַלְמָא וּבְעַלְמָא דְאַתִּי דְזַכִּינָא לְהָאֵי ואשרי חלקי בעולם הזה ובעולם הבא שזכיתי לחתן כזה ולנכד כזה, ולשמוע מהם סודות כאלו, עַל דָּא כְּתִיב על זה נאמר יִרְאוּ צַדִּיקִים וַיִּשְׁמְחוּ. (דף רסא-ע"ב, ובביאורינו כרך טו עמ' יח-יט)

ולא תתאוה כיון שכתוב ולא תחמוד, כי בזו היה די, ר"ל לכאורה חמדה ותאוה שתייהם מורות על חשק הלב להשיג מה ששייך לחברו, אם כן למה כפלו הכתוב, אָמַר לִיָה השיב לו רבי אלעזר שהם שני דברים, כי זַפְאָן אינון מארי קשוט אשריהם חכמי האמת, שפירשו כי חמידה חד דרגא החמדה היא מדרגה אחת, תאורה דרגא אחרא התאוה היא מדרגה אחרת, דהיינו חמידה דאי זכיל אזיל למיסב דיליה חמדה היא אם יכול הולך ולוקח את של חברו, ומפרש יותר בגין ההיא חמידה דנקט בשביל החמדה שנתעוררה בו, אזיל למעבד עובדא הוא הולך לעשות מעשה, ומשתדל לקחת החפץ מיד חברו באיזה אופן שיוכל בהיתר או באיסור, תאורה לאו הכי התאוה אינה כך, דהא אפילו דלא ינקוט אורחא למהך אבתריה כי אפילו לא יקח דרך ללכת אחריו, אלא שמתאוה בלב לדבר שהוא של חברו, ואינו משתדל להעביר ולבטל את התעוררות התאוה מלבו, אף שאינו לוקחה

שבה דא שירתא

ועסק בנסתרות הוא תיקון גדול לברית

ואיתא בזוהר הקדוש ח"ג קכד ע"ב בהדא [בזכות ספר הזוהר] יפקון מן גלותא, וגם הרב האלהי מוזהר"ז זצללה"ה כתב שמה שנאמר (חגיגה יג.) אין לך עסק בנסתרות, זה קאי על דורות ראשונים, אבל בדרא בתראה אדרבה נחת רוח לפניו ית"ש לעסוק בסתרי תורה, ועסק בנסתרות הוא תיקון גדול לברית, וז"פ סוד ה' ליראיו ובריתו להודיעם וכו', כי עיקר התיקון של דרא בתראה הוא תיקון הברית ותיקונו צריך להיות נמשך מסוד ה'.

(אור לשמים, פנחס)

פרשת ואתחנן תשפ"א

לקבלת העלון מידי שבוע יש לשלוח אימייל בכתובת: 3022233@gmail.com

ד

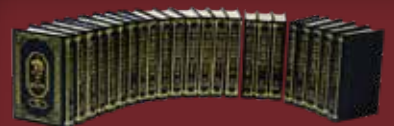
הזוהר הקדוש" ע"פ "מתוק מדבש" הפירוש הנפלא שהתקבל בכל תפוצות ישראל

פורמט כיס
"ובלכתך בדרך"
מהדורת ר' יוסף
צבי בערגער
[cm 16.5/11.5]

פורמט רגיל [cm 24/17]

פורמט בינוני - מהדורת ר' הערשל וועבער
[cm 17/12]

www.matokmidvash.com

02-50-222-33

מוקד הזמנות: